

[M. C. Jensen.]

næsten endnu værre, i Henseende til Afsætning af deres Produkter, saa betyder en forøget Kødpris jo noget for dem, og man er derfor kommet til den Opfattelse, at det vilde være retfærdigt og rimeligt, om der ogsaa stilledes et Beløb til Raadighed til Fordeling af Fisk til trængende Personer. Der kan ogsaa være Folk, som næsten nødvendigvis skal spise Fisk, i Sygdomstilfælde og under andre Forhold, og det vilde være en om ikke stor, saa dog lille Hjælp til Fiskeriet, om der ved Siden af, at der deles Kød kort ud, ogsaa kunde deles Fiskekort ud, saa at der paa denne Maade kunde afsættes mere Fisk paa Hjemmemarkedet.

Jeg vil derfor gerne for det første spørge Ministeren, hvordan den højtærede Landbrugsminister ser paa det, og dernæst vil jeg henstille til Udvalget, der faar med Sagen at gøre, at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og saa vide muligt imødekomme de fremsatte Ønsker.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de to ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for Tilslutningen til Lovforslaget. Jeg kan desværre ikke takke de ærede Ordførere for de andre Partier, idet disse Ordførere nærmest udtalte Modstand og Modvilje mod Forslaget.

Jeg synes, det er en noget ejendommelig Situation, vi kommer til at staa i, hvis det skal forstaas saadan. Ingen vil dog benægte, at Forslaget, som det her foreligger, først og fremmest er et Forslag, der gavner det middelstore og det større Landbrug. De to Partier, som repræsenterer Forbrugerne og det mindre Landbrug, har saa megen Samfundsforstaaelse, at de giver Tilslutning til et Forslag til Fordel for de middelstore og større Landmænd, idet man erkender, at den Produktion, som Lovforslaget angaar, er udsat for store Vanskeligheder. Det synes jeg i høj Grad maa paaskønnes. Men at de, der i højere Grad repræsenterer disse Grene af Erhvervslivet, modsætter sig et saadant Forslag, synes mig uforstaaeligt.

Naar det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) mente, at naar jeg fremsætter et saadant Forslag, saa er det, fordi jeg ønsker at holde Landbruget nede paa Halvdelen af den Indkomst, som det havde i 1914, og at det staa i Modstrid med mine Udtalelser om, at det er rimeligt, at Landmændene faar en anstændig Pris for de Varer, de sælger paa Hjemmemarkedet, saa er det helt ved Siden af. Jeg erkender, som jeg altid har gjort, at det er rimeligt,

at den ene Samfundsborger faar en ordentlig Betaling for sit Arbejde lige saa vel som den anden, og jeg vil gerne henstille, at man ogsaa husker det, naar man kommer til Behandling af et andet Lovforslag, hvor der er Tale om disse Forhold, nemlig Grundforbedringslovforslaget. Men deraf, at Landmændene har Krav paa at faa en rimelig og anstændig Pris for deres Varer — her er der altsaa Tale om Kød til indenlandsk Forbrug —, følger ikke, at saa skal de, der køber dette Kød, ogsaa betale det store Underskud, som Landmændene har ved at eksportere lige saa meget Kød, som der bruges paa det indenlandske Marked. Det er det, man forlanger, naar man kræver, at Landmanden skal have den samme Pris som i 1914 for hele sin Produktion, skønt man ved, at Hjemmeforbruget kun kan tage Halvdelen, og at man af den Del, der plejer at gaa til Eksport, for det første i en vis Periode kun har haft Afsætning for $\frac{1}{5}$, og for det andet til Priser, der laa langt under Priserne i 1914. Det er efter min Opfattelse en fuldkommen urimelig Tale at fremkomme med her.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at hvis Forslaget skulde gennemføres, vilde han henstille, at man ændrede Titelen, idet Forslaget, som det her foreligger, ikke har nogen Betydning for at fremme Afsætningen af Kvæg og Oksekød. Det er heller ikke rigtigt, det er fuldkommen urigtigt. Det foreliggende Lovforslag vil give mindst de samme Garantier med Hensyn til Priserne som den Lov, vi gennemførte i Fjor, det vil det ærede Medlem indse, hvis han bare ganske løseligt vil undersøge, hvorledes Forholdet ligger nu med Hensyn til Afsætningen og med Hensyn til Priserne. Det ærede Medlem maa vide, at i Fjor var der kun Afsætning for ca. 1 000 Kreaturer til Eksport om Ugen, ligesom det ærede Medlem maa vide, at vi i Øjeblikket afsætter fra 2 500 op til, ja, endogsaa undertiden over 3 000 Kreaturer om Ugen. Situationen er derfor langt gunstigere nu end i Fjor. Det ærede Medlem vil endvidere se, at selv om man gaar over til at anvende 5 Mill. Kr. til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose, og selv om man ved Hjælp af disse 5 Mill. Kr. vil øge Tilskuddet til de Kreaturer, der destrueres, til det dobbelte af det, vi giver i Aar, saa vil der alligevel være Mulighed for at destruere saa mange, at der bliver lige saa god Afsætning paa Hjemmemarkedet for Resten som i Fjor. En Destruktion i Fjor med saadan noget som 35 Kr. i Tilskud — og det er vi først naaet op paa i den sidste Tid — betyder, at man med de Penge, der